Dörren.

DET rådde en hemsk tystnad i rummet då fången som gjort sitt val, vände sig från bordet, bakom vilket den turkiske kommendanten satt, och med långsamma släpande steg rörde sig tvärs över golvet.

— Antingen skall du bli skjuten, hade den grinande turkiske avgrundsanden sagt, eller också skall du gå genom dörren därborta till det öde som väntar dig — kanske till friheten.

Men denna sista möjlighet hade han rent instinktivt förkastat. Vilken barmhärtighet kunde han vänta av grymfienden turken — han, en armenier och spion i det hatade allryska förbundets tjänst? Men i alla fall — den enda chansen! Han hade tagit emot den, på grund av sin ras' medfödda seghet och okuvliga livsvilja, kanske också lika mycket på grund av bristande mod att se den säkra döden i ögonen.

Framför bordet stod ännu två fångar, bägge officerare i den brittiska flygkåren, Cleeve, den yngste av dem, vände ofrivilligt på huvudet för att kasta en blick efter mannen, som med lutande rygg och böjt huvud hade släpat sig mot dörren. Hans hjärta fylldes av medlidande som dock i nästa ögonblick avlöstes av förakt. Även nu var det något listigt och krypande i mannens väsen — i de hängande skuldrorna, den krokiga semitiska näsan, de gråbleka, infallna kinderna med det tunna, gråa skägget. Full av vämjelse vände Cleeve bort huvudet och hans blick fastnade vid vännen, som stod vid hans sida. Vilken skillnad mellan dessa två! Där stod Palliser rak och med korsslagda armar, ett hånfullt leende krusade hans läppar, hela hans väsen vittnade om övermod och förakt.

Då hans fånge närmade sig dörren lutade sig turken litet fram och lät hela sin tyngd vila på de grova handlederna, dubbelt så tjocka som på en vanlig man. Det Belevade leendet vek från hans ansikte och det kom något förväntansfullt i hans blick. Vad väntade han på?

Armenien hade nått sitt mål, nu försvann hans gestalt genom dörren. Och plötsligt hördes utanför ett gällt skrik, därpå en rad hess, djurisk vrål, som vittnade om den yttersta fruktan och smärta....

De två fångarna kröpo ovillkorligen samman, deras ansiklen blevo askgråa och ögonen stirrade helt mot det mörka, nu helt förvandlade ansiktet på andra sidan bordet.

Men turken tycktes ha glömt deras närvaro. En sjuklig blekhet hade utbrett sig över hans pussiga kinder, där grymheten tydligen stod avtecknad. Han hade spetsat sina sinnliga läppar, som om han bokstavligen ville dricka det förfärliga ljudet av en människas marter.

Cleeve erinrade sig mekaniskt vad han hört om denne man — Bedri Bey Pancha, den beryktade guvernören över vilajetet Van, nu chef för den fjärde turkiska armékåren, anstiftaren av de fruktansvärda massakrerna 1915, specialisten i tortyr, honom om vilket det sades att han studerat den spanska inkvisitionens annaler för att finna metoder som överglänste Torquemadas..

Och ännu hördes från andra sidan dörren det hemska skriket, men nu svagare — utbrott av gråt, långdragna, darrande stön av smärta som till slut gick över i en jämrande klagan — och så stillhet!

Turken drog djupt efter andan och lutade sig tillbaka i sin stol. Hans tunga kropp sjönk ihop som om all kraft för ett ögonblick lämnat honom. Men då hans blick föll på de två engelsmännens likbleka ansikten, rätade han på sig och ett förnöjt leende spelade kring hans läppar.

— Mina herrar, ni har också att träffa ert val som krigsfångar och spioner.

Palliser protesterade harmset mot denna beteckning. Men turken smålog igen och ryckte på sina breda axlar.

— Spionage från luften, mina herrar — rekognoscering från aeroplan över de fientliga linjerna, för att använda ert eget uttryck. Fy. Men ni engelsmän äro mästare i utflykter, kanske ett mera ofarligt och behagligt tidsfördriv än det spel som — skall vi säga — den förra fången har bedrivit. Men i motiven och realiteten är brottet detsamma. Och förtjänar samma straff. Ni få därför som jag sagt, att välja mellan att bli skjutna och —

Han kastade en talande blick till andra sidan av rummet.

— Jag ger er fem minuter vardera att bestämma er på.

Men redan innan han talat ut ropade Palliser: — Jag föredrar att bli skjuten! Och vart ett av hans ord ljöd som en begravningsklockas klämt i hans väns öron.

Med en knappt märkbar rörelse på huvudet gav turken tecken åt vakten som stod utposterad längs ena väggen, att rycka fram. Palliser vände sig hastigt.

Det gråa ansiktet, de stålblanka ögonen bekräftade Cleeves värsta aningar. Detta var alltså slutet. Hade det funnits en gnista av hopp, den minsta chans att slå sig igenom, skulle Palliser inte varit den som gav sig ett meningslöst öde i våld.

Cleeve kände en vanvettig lust att fara i strupen på denne belåtne grinande djävul på andra sidan bordet och plantera sin näve i hans gula ansikte. Men han insåg genast att en sådan handling inte skulle vara till någon nytta.

Som lamslagen hörde han sin väns lakoniska avskedsord, uttalade med ett manligt försök att le, och så rycktes den tappre soldaten in på linje mellan sina bödlar. Han lyssnade till det regelbundna trampet av marscherande fötter och väntade på det andra ljudet, som snart skulle nå hans öron.

Han glömde rent av den lott som väntade honom själv, vid tanken på det som försiggick utanför. Han såg Palliser stå där högrest, lugn, sorglös medan solstrålarna spelade i hans ljusa, krusiga hår — samma solstrålar som lyst på dem så sent som i går, då de flögo över den avsedda mesopotamiska slätten utan tanke på fara eller död. Och han såg hans unga kropp stupa framåt genomborrad av fiendens kulor. — Palliser —

Nu hörde han en hes stämma ropa några ord på turkiska utanför — det var orden till att ge eld. Och så en salva, som gav eko borta i det trista, solbrända steppiandet — vidare bort i det ändlösa.

— Fem minuter.

Turken hade lutat sig ned för att uppmärksam iakttaga urtavlan på bordet, och vid ljudet av hans sorl, uttalade i en mjuk och affärsmässig ton vaknade Cleeve med ens till medvetande. Det medgavs alltså ingen frist i denna ohyggliga rättegång. För första gången kände han trycket av sitt eget öde.

Han stod inför det förfärliga valet. Men han hade ju intet val. Palliser hade naturligtvis gjort rätt. Som officer och gentleman hade han bara en väg att gå: vägen till samma död som hans vän så villigt och utan tvekan hade valt.

— Fyra minuter.

— Jag väljer —

Cleeve hörde ljudet av sin egen röst, men orden ville inte över läpparna. Det var ett tomrum någonstans i hans hjärna — eller var det i hans vilja?

De grova handlederna därborta på bordet började uppta hans tankar. Det behövdes ett bräckjärn att lyfta dem, tänkte han, och i nästa ögonblick log han inom sig vid tanken på sin vilda fantasi.

Så varmt det var! Och flugorna! Han drog fram sin näsduk och viftade bort dem från sin panna.

— Tre minuter.

Bedri Bey iakttog honom under sina tunga ögonlock, och då Cleeve möttes hans förstulna blick, kände han sig plötsligt övertygad om att denne sluge oriental med sitt medfödda psykologiska sinne hela tiden hade förutsett vad envar av hans fångar skulle välja. — att han nu satt och räknade med hans, Cleeves, brist på mod att gå den vissa döden till mötes — räknade med att han skulle vackla som armenien hade gjort, och välja dörren.

Marceline.

HR. de Vreuil lät sin vagn bli stående vid hotell Dauphin o. begav sig till fots till vårdshuset "Gyllene solen. Då han kom till torget tog han fram ett brev ur sin plånbok, och läste igenom det — Gud vet för vilken hundrade gång i ordningen.

"Min herre", stod det, "jag har några viktiga meddelanden att göra er. De röra sig om den person, som ni skänkt ert namn och er heder och vars sanna karaktär och föregående ni därför bör lära känna. Jag väntar er i 'Gyllene solen' kl. 10 förmiddagen. Ni kan fråga efter herr Didier."

Oaktat herr de Vreuil efter långt och kvalfullt övervägande beslutat sig för att träffa denne man, som kallade sig Didier, tvekade han dock nu i sista ögonblicket och erinrade sig upprörd det lyckliga liv han levat med Marceline, som han första gången sett på ett advokatkontor, där hon just blivit anställd som stenograf.

Första gången han friade hade hon givit honom korgen, men andra gången hade hon sagt ja på det villkoret att han aldrig finge utfråga henne om hennes föregående och dylikt. Det var detta löfte, som börjat nagga honom efter mottagandet av Didiers brev.

Herr Didier visade sig vara en yngre man med en beslutsam min, som ingav förtroende.

— Det jag har att säga er, är viktigt, sade han, men det är icke fråga om pengar. Det är uteslutande en akt av hämnd från min sida.

Motivet lät icke vackert, och herr de Vreuils hjärta sammankrympte, men mannen föreföll tillförlitlig och trots allt nästan sympatisk. Han hörde uppmärksamt på.

— Jag har begått alla de dumheter, en man kan begå för en kvinna, fortfor Didier. Kvinnan kallade sig Fanny Lerial och var då för tiden skådespelerska. Jag hade blott en tanke: den att göra henne lycklig. Jag har stulit och suttit i fängelse för hennes skull — men det är alltsammans likgiltigt: jag säger det icke för att vinna medlidande eller förakt; jag säger det blott för att ni skall förstå, att hatet är min beveklesgrund. Jag bad henne resa till utlandet med mig, hon hånade mig och förklarade, att hon aldrig älskat mig. Hon slungade mig i asiktet att hon haft flera älskare, hon..

Han gjorde en liten paus, så fortsatte han lugnare:

— För tre månader sedan fick jag tillfälligtvis veta, att hon blivit gift. Och ni var hennes man.

— Ni är galen! avbröt honom herr de Vreuil långsamt. Den unga flickan jag gifte mig med hette Marceline Baurine — jag vet det!

— Men Marceline Baurine och Fanny Lerial äro en och samma person. Nu återvänder jag till hin eländiga skuggtillvaro på landet, men jag återvänder med lättat hjärta, ty jag har hämnats. Jag vet, att ni vet, att jag talar sanning.

Herr de Vreuil återvände hem som en bruten man, ty det var riktigt, att han kände, att vart ord främlingen sagt var sant.

Han iakttog oavbrutet Marceline, men Marceline var vacker och klok, en fasansväckande känsla av vanmakt grep honom vid tanken, en överväldigande skräck för vad hans svaghet kunde förleda honom till. Hästkor naglade vid fotsulorna — i ett blixtsnabbt ögonblick erinrade han sig Bedri Beys yppersta uppfinning, det djävulska påfund som skaffat honom tillnamnet "Marskalk Grovsmed."

— Två minuter.

En spyfluga surrade någonstädes uppe under taket och det sovande ljudet kallade välkända tankebilder till liv hos den unge mannen. Han såg framför sig prästgårdsträdgården, där Nancy låg i en fällstol, varm efter tennisspelet. Nancy med de bruna ögonen — samma ögon som stått fulla av tårar den dag han lämnade henne för att dra mot östern, och då hon klängt sig intill honom — Nancys röst: "Du kommer tillbaks, du kommer tillbaks till mig, Dick".

— En minut.

Ännu 60 sekunder, sextio sekunder att göra det förfärliga, oåterkalleliga valet. Men egendomligt nog hade Cleeve icke längre någon känsla av att vändpunkten var nära. Den hemska spänningen och osäkerheten hade lämnat honom. Något hade hänt, som befriat avgörandet från dess ohyggligbet, något som han varken försökte förstå eller förklara.

— Jag väljer dörren, sade han, medan han likgiltigt betraktade det förväntansfulla ansiktet på andra sidan av bordet, så vände han sig och gick med fasta, säkra steg tvärs över golvet och genom den ödesdigra utgången.

— Så!

Turken lade sig tillbaks i stolen och log. Leken var slut, och den hade varit utomordentligt nöjsam. Djupt nere i hans sammansatta natur lyste en gnista av mänsklighet.

Han var nästan glad över att hans sista offer hade valt vägen till — friheten.

(U. N. T.)

Undermedicinen Gin Pills rensar lindrar och helar de inflammerade ornjurarna, reglerar urinavgången och ganen samt reglerar blodomloppet och förebygger oregelbunden blodcirkulation.

50 cents per box hos alla druggister.

intagande och god som vanligt. Ett vidunder till kvinna — eller en eländig hyckslerska. Det orsakade honom en evig smärta i hjärtat att se henne men han visste, att han obönhörligen var länkad vid henne till sin död. Ty hurudan hon var, älskade han Marceline Bourine som Didier hade äskat Fanny Leriel.

En dag mottog Marceline vid frukostbordet ett brev från Marseille, som synbarligen försatte henne i upprörd stämning. Ehuru sjuk nästan överväldigad, sade han;

— Marceline, vill du inte anförtro dig åt mig? Kom ihåg, att jag först och främst är din vän . Du har fått ett hotelsebrev, det kan jag se på dig. Anförtro dig åt mig.

Hon blev mycket blek, men svarade icke genast. Han sade då mycket blitt:

— Jag vet, att du har haft en älskare.

Hon böjde huvudet och stirrade på honom.

— Han har — jag har talat med honom....

Marceline reste sig och kom fram till honom....

— Jag — en älskare! sade hon och knäböjde framför honom. Trodde du det? Åh, min egen älskade, när du kunde tro det och likväl hålla av mig och beskydda mig, då kan jag sanningen med fast hjärta anförtro dig sanningen. Min syster Alice har fört ett — — nej, jag vill inte säga något ont om henne, ty h o n — rörelsen kvävde ett ögonblick hennes röst — men hon har tagit min dopattest och mitt namn.... och jag har just nu.... just nu fått meddelande om att hon är död.

Hon dolde sitt huvud vid hans arm och han hörde henne snyfta:

— Förlåt mig, mumlade han, jag kan aldrig förlåta mig själv.

Hon såg upp på honom, och ögonen strålade genom tårarna.

— Förlåta dig? sade hon — att du älskade mig, trots allt!

Mannen som ingen älskade.

Solstråten, som lyste upp det trista grå.

EN liten skara förfärade kvinnor och barn stod på vägen utanför Fred Paulins stuga.

— Du borde inte ha sluppit ut honom, sade fru Bonehill. Vad tjänar det till? Han kommer alldeles säkert tillbaka igen, innan månaden är slut.

— Det är följden av att han dricker så förskräckligt, sade fru Coppage. Fred är inte alls så svår, när han är nykter, men så fort han får litet för mycket, måste han klå någon. Enligt min åsikt borde de inte servera honom på något ställe.

— Stackars lilla Triss! sade en sexton års flicka. När de gingo förbi hos oss, var hon vit som ett lärft i ansiktet!

— Och det är inte underligt, sade fru Coppage. Så fort Fred kom ut från krogen såg jag, hur det var ställt med honom. Men jag kunde aldrig tänka mig, att han skulle vara nog galen att gå till skolan och hämta Triss så där.

— Hysch, sade flicken plötsligt. Alla tystnade och tittade bort mot stugan, som om de väntat, att den skulle höja sig i luften, slå ett par frivoliter och sedan åter ställa sig på sin plats.

— Hörde du något? frågade fru Bonehill i en viskning.

— Jag tyckte dig höra Triss skrika till.

— Det skulle inte förvåna mig, sade fnöskiga Jim, om han mördade henne.

Kvinnorna ryste.

— Håll mun! sade fru Coppage i skarp ton. Varför ger ni er inte i väg efter Tom King, när ni själv inte duger någonting till?

Tom King var platsens polis, och med undantag av John Cogbill var han den enda, som ensam vågade ta ett nappatag med Fred Paulins, och inte ens Tom var förtjust i detta jobb, när Fred var riktigt drucken.

— Det aktar jag mig allt för! sade Jim. Då skulle Fred slå huvudet av mig, när han slipper ut igen.

De tadade allmänt om saken på samma i tillfällen sätt, när en ung kvinna av obestämd ålder blev synlig på vägen. När man såg hennes stora ny och klara ögon, hade man för första ögonblicken svårt att tro att hon var aderton a tjugo år, men om man sedan betraktat henne närmare och sett de spår, tiden ristat i hennes ansikte, hade man gissat, att hon var betydligt mycket äldre.

— Här kommer fröken Charityl ropade en flicka.

— Vad står på här? frågade damen lugnt, då hon kom fram.

— Det är den där gräsliga Fred Palins, sade en av kvinnorna. I morse blev han utsläppt ur fängelset, och efter att ha varit på "Vapnet" och supit sig full, ville hon veta, var Triss var, och när han fick veta det —

Här blev hon avbruten av en annan kvinna, som inföll:

— Ja, fröken Charity, Triss var i skolan, så Fred måste prompt tränga sig in där och ta henne med sig.

— Menar ni, att han trängde sig in i skolan och med våld förde Triss därifrån.

— Ja, sade flera röster.

— Och vart tog han vägen med Triss?

— Jo, han tog henne med sig hem, och nu äro de därinne i stugan. Och det var just därför, som vi följde efter, ty man kan aldrig veta, vad han tar sig till med den lilla stackarn, när han är så drucken.

— Åh, han gör henne säkert inte något ont, sade fröken Charity. I själ och hjärta håller han innerligt av henne, och hon är allt han har numera, sedan hans hustru är död. Därmed gick hon fram mot stugan och öppnade grinden.

— För Guds skull, gå inte in! ropade kvinnorna om varandra.

— Triss behöver mig, sade fröken Charity lugnt, varpå hon stängde grinden efter sig och gick uppför den smala trädgårdsgången fram till dörren. Innan hon hunnit knacka, slängdes dörren upp, och Fred Palin blev synlig i dörröppningen.

Han var en undersätsig, kraftigt byggd medelålders karl. Han hade kastat av sig rock och väst, och hans skjorta var öppen vid halsen. Trots de tre månadernas påtvungna avhållsamhet bar hans ansikte spår av föregående utsvavningar, och det, han druckit sedan han lämnat fängelset.

Från New York meddelas att utom kapten Noel Davis även hans biträdande pilot löjtnant Stanton Woester omkommit vid provflygning i New Port i Virginia. Olyckan inträffade under deras sista provflygning före starten till Paris.

Från Oslo meddelas att Kingsbays kolkompani upptagit förhandlingar för att intressera norska staten för en anläggning för destillation av spetsbergskol till petroleum och antracit. Enligt planerna skulle anläggningen kunna täcka en väsentlig del av Norges behov av petroleum och antracit.

Kyrkorna.

Svenska Lutherska Zions Kyrkan, hörnet av Logan Ave. och Foutain Str. Rev. L. Alexander, pastor. Bostad 372 Logan Ave. Telefon 27 104.

Församlingens män, Mansföreningen och dess vänner, ha sitt månadsmöte i kyrkans undervåning onsdag kväll kl. 8. Hela församlingen, dess vänner och bekanta, komma ihåg och bjudas till "the silver Tea", som arrageras av och gives av mrs. N. Pearson, 254 Belvedere St., Deer Lodge, torsdagen den 26, då te m. m. serveras på e. m. från kl. 3 till 6 och på kvällen från kl. 8 till 10. Fredag kväll samlas körmedlemmarna för sångövning. Nästa söndag kl. 10,30 hålles konfirmationshögtid, då vi hoppas, att barnens föräldrar och anhöriga samt för övrigt en stor skara vänner med församlingen komma att närvara. Ingen söndagsskola hålles nästa söndag. På kvällen kl. 7 hålles skriftermål och nattvardsgång, då konfirmanderna för första gången träda fram till Herrans bord samt församlingens övriga medlemmar få tillfälle att njuta av de heliga nådemedlen. Extra stämma hålles tisdagskvällen den 31 maj kl. 8 för att behandla Minnesotakonferensens anbud till församlingen. Detta möte är av stor vikt, så kommen allmänt.

Missionskyrkan, Logan Ave. och Ellen Str. G. A. Quarnström, pastor, 266 Ellen Str. Tel. 23 978.

I tisdags hölls extra församlingsmöte i kyrkan kl. 8 för att göra förberedelser för mottagandet av Föbuncets årskonferens i början av juli. I onsdags kväll hölls möte i Elmwood Missionskyrka. Torsdag kväll är det ungdomens bönemöte kl. 7. Bibelstudium och bön kl. 8. Vi studera då sista delen av 1 Kor. 15 kap. Fredag kväll möter läsklassen i pastorsbostället kl. 6,30. Sångkören möter till övning i kyrkan samma kväll kl. 8. Nästa söndag, den 29 maj, möten i vanlig tid kl. 10,30 f. m. och 7. på kvällen, då pastor G. A. Quarnström predikar. Söndagsskolan möter med församlingen på f. m. för "promotion". Ungdomsmöte hålles som vanligt 4,30. Söndagen den 5 juni hålles avslutning och förhör med årets läsklass på f. m. kl. 10,30. På kvällen hålles "reunion" tillsammans med föregående års Barn, då vi önska se dem alle dar, som först varit med i någon läsklass i Missionskyrkan. Vi hälsa alla på det hjärtligaste välkomna till dessa möten!

Svenska Baptistkyrkan, hörnet av Logan Ave. och Ellen Str., pastor O. R. Gunnerfeldt, bostad 251 Ellen Str. Tel. 89 213.

Pastor Gunnerfeldt har under den sist förflutna veckan besökt Kenora, Ontario, där han hållit en serie väckelsemöten i Svenska baptistkyrkan. Det var mycket glädjande att se, huru framgångsrikt broder och syster Olle Erickson verka där. De ha nu varit där i över ett års tid, och ha redan hunnit bygga ett präktigt pastorsboställe samt varit till stor välsignelse på många andra sätt. Församlingen i Winnipeg gläder sig över att vi fingo starta denna framgångsrika församling. Pastor Gunnerfeldt anlände hem på lördag morgen. Söndagens möten voro alla talrikt besökta. Vid aftonens möte var det som vanligt alldeles fullsatt. Kören sjöng ett par sånger, miss Lilly Johnson presterade ett sångnummer samt ett pianosolo. Vi hade också glädjen att hava ihland oss pastor Alfred Engdahl från Karlstad, Minn., som predikade vid dagens alla möten. Pastor Engdahl har ju tjänat denna församling som pastor och har många vänner i Winnipeg, vilka voro glada att återse honom. Vara sammankomster under den kommande veckan äro som följer: Tordagen kl. 8 e. m. bönemöte, fredagen kl. 8 e. m. sångövning. Nästa söndag morgongudstjäst kl. 10, 30 f. m., söndagsskola kl. 11,45, finskt möte kl. 4 e. m. och aftonmöte kl. 7 Alla hälsas hjärtligt välkomna.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 86 667

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som komma gifta sig, eller som leva i olycklig äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskatlbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämnas vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon 24 165 Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon 21 834

DR. GRAHAM WILSON
Specialist.
Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar. Mottagningstid 9 f.m. til 8 e.m. 666½ Main St. Invid C. P. R. stationen. Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679.

Dr. B. J. Ginsburg
Specialist
Praktiserande läkare och kirurg vid behandling av köns-urin-veneriska och hudsjukdomar.
Mottagningstider: 10 f. m.—8 e. m.
403—4 McARTHUR BLDG.
(nära hörnet Portage och Main)
Telefon 88 591.

FOTSPECIALIST.
Svaga leder, veka anklar, svullnader, liktornar, förhårdnader i huden, inväxta naglar samt alla den mänskliga fotens sjukdomar.
OGONBLICKLIG LINDRING.
DR. G. ALBERT.
Telefon 23 137, 334 Somerset Block.
Aftonbehandling efter särskild överenskommelse.

Färdiga farmer i skandinaviska distrikt.
480 acres, beläget 7 mil från Wadena. 350 acres plöjt, första klass byggnader, fint vatten, vackra träd. Pris $27:50 pr. acre. Skandinaviskt—engelskt distrikt.
220 acres beläget 7 mil från byn Macrorie, 200 acres plöjt. Inga byggnader, endast två sädesmagasin. Pris $5.500, goda betalningsvillkor. Norskt —engelskt distrikt.
McMillan, Needham & Sinclair Ltd.
Agents Canada Colonization Association,
Agents Hudson's Bay Lands, Saskatoon, Sask.

God sadelmakeri-affär i Minnedosa
TILL SALU.
Affären, inrymd i god fastighet, vilken också är till salu, är väl inarbetad sedan 33 år och överlåtes med lager och inventarer.
Eventuellt per avbetalning.
Tillskriv
Ludvig Odell
BOX 35
MINNEDOSA, MAN.

Hallå Flickor!
Två levnadsglada grabbar önska brevväxla med var sin likasinnad tös, under adress
Tall och Gran
P. O. Box 142
Merritt, B. C.

FARMARE OBSERVERA!
Det börjar nu lida mot tiden då Ni bli i behov av hjälp med sommararbetet. Vi vilja i samband härmed meddela, att vi dagligen erhålla förfrågningar om arbete från nykommare, som i flesta fall äga en hel del erfarenhet i jordbruksarbete. För att giva dessa våra landsmän all möjlig hjälp vända vi oss till våra skandinaviska farmare i västra Canada med en anmodan om att omedelbart till oss insända uppgifter angående behov av arbetshjälp och vi skola för vår del söka fylla dessa behov så långt som möjligt.
Låt oss arbeta gemensamt för att hjälpa våra nykommare.
OBSERVERA! Denna betjäning är absolut fri för såväl arbetsgivaren som den arbetssökande.
SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

ADVOKATER.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
Fetherstonhaug & Co.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

SKANDINAVER.
Vid behov av bistånd i affärer med "gamla landet", arvsutredningar, bankaffärer m. m. hänvänd Eder till oss som hava mångårig erfarenhet med sådana. Billiga arvoden, snabb expedition och hederligt bemötande i alla uppdrag som givas oss.
Förfrågningar besvaras mot porto.
SVENSKA LAG-BYRÅN,
208 N. Wells St., Room 513,
Chicago, Ill., U. S. A.

Privat tel. 35 736; Kontor 24 563
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Great West Permanent Bldg.
Lärare vid Manitoba Law School

JOS. T. THORSON
Barrister etc.
SCARTH, GUILD & THORSON
308 Great West Permanent Bldg.
Privte Phone 44 002. Office 22 763